

Een brief van Shlomo

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst uit Jeruzalem!

Groot is de Here en hoog te loven in de stad van onze God zijn heilige berg. (Psalm 48:2)

Dr. Gregorii Komendant en Shlomo

In 1962 ben ik dit werk begonnen vanuit ons appartement in Jeruzalem. Ik had geloof en vertrouwen dat alle activiteiten tot Zijn glorie zouden zijn, voor het Volk van Israël en de volken. Ik reisde per bus en elk beschikbaar vervoermiddel door heel Israël, met de Schrift, het Brood des Levens op zak. Het was een moeilijke, maar gezegende ervaring, een mooi begin in mijn

leven in deze bijzondere tijd. Het was mijn "eerste liefde" voor Hem.

Jeruzalemse Bijbels voor Oekraïne

Het duurde niet lang. In 1963 werd onze organisatie gevestigd en sinds dat jaar staan we in Israël geregistreerd als een non-profit organisatie. Ik ben zo dankbaar dat de activiteiten netjes uitgevoerd worden zoals het betaamt, met officiële registratie van alle giften, die rechtstreeks naar ons werk gaan. Ik vermoed dat dit een reden is waarom we zo rijk gezegend zijn.

We kregen open deuren en kansen om de Schrift te drukken en te verspreiden. Dit is niet allemaal geschiedenis, want mijn hoop en mijn gebeden gaan nog steeds uit naar de geestelijke toekomst. Ik ben zo

dankbaar dat alle dingen mogelijk zijn en ik wil deze kans benutten om al onze vrienden te bedanken, vooral nu we het Joodse jaar afsluiten en ons Nieuwjaar volgens de Hebreeuwse kalender aanbreekt.

Maar ik, met lofzegging wil ik aan U offeren; wat ik beloofd heb, wil ik betalen; de redding is des Heren. (Jona 2:9)

Door al deze jaren heen zijn we in het land Israël gezegend met het drukken van Zijn Woord.

Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem. (Jesaja 2:3b)

Wat een investering, wat een kansen om tot zegen te zijn voor Israël en alle landen. Met al onze dagelijkse ervaringen in het AMI-Centrum, dat in het hart van Jeruzalem ligt, is het niet alleen een broodhuis - Beit Lechem - het is een open huis voor het volk van het Land en voor alle landen. Het is een centrum van verzoening en studie van het Woord en de wortels van

Bijbels in ons Centrum

het geloof, precies waar het begon, in het land Sion.

Ik schrijf deze brief vóór mijn reis naar China, waar ik uitgenodigd ben. Dit wordt mijn zevende reis - wat een open deur, wat een kansen! Laten we samen het AMI-Centrum ten zegen zijn, het zaad van Abraham, Israël en de volken voor Zijn glorie.

Moge Zijn zegen op u zijn.

De uwe om Sions wil,

Shlomo

Nog een brief van Shlomo

September 2016

Geliefde vrienden,

Shalom en zegen worden u toegewenst uit Jeruzalem!

Zalig de vredestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden. (Mattheüs 5:9)

Vele jaren lang zijn wij, Joden, vervolgd en verbannen van het ene land naar het andere. Overal werden de Joden vernederd. Synagogen werden afgebrand in de Kristalknacht en Joodse gemeenschappen werden in WOII vernietigd. Miljoenen Joden werden weggevoerd, zogenaamd naar werkkampen, maar in werkelijkheid eindigden de meesten in vernietigingskampen met hun gaskamers. Aan het eind van de oorlog waren er zes miljoen van onze Joden vermoord. Maar er daagde hoop op 14 mei 1948. De profeet voorzag dat de graven geopend zouden worden:

Daarom profeteer en zeg tot hen: Zo zegt de Here Here: zie, Ik open uw graven en zal u uit uw graven doen opkomen, o mijn volk, en u brengen naar het land Israëls. (Ezechiël 37:12)

De traditie was de vervangingstheologie, “wij zijn het nieuwe Israël”. Zelfs nu nog hebben velen theologische vooroordelen over het Joodse volk. De wereld strijdt, Europa strijdt tegen de islamisatie, de extremisten willen niet alleen een einde maken aan het bestaan van het Joodse volk, maar ook van de christenen.

Maar aan de andere kant zijn christelijke liefdadigheidsgelden gebruikt voor een militaire basis van Hamas in Gaza. Een officieel rapport bevestigt dat miljoenen US dollars, door het christelijke World Vision gedoneerd voor de Palestijnse gebieden, voor dit doel misbruikt is. Het geld is gestolen – Hamas heeft

zijn eigen man, Mohammed El-Halabi, in de liefdadigheidsinstelling geplaatst om het gigantische bedrag aan westerse dollars te gebruiken. Deze mol slaagde erin zich op te werken tot directeur, die de geldtoevoer naar Gaza beheerde. Uiteindelijk gebruikte hij zijn positie om ca. \$ 7 miljoen per jaar om te leiden naar Hamas.

De Telegraph schreef:

“Ongeveer 60% van de donaties die bedoeld zijn om het leed in de Gazastrook te lenigen, werden in plaats daarvan gebruikt om de salarissen van Hamas te betalen en de groep toe te rusten voor een oorlog tegen Israël, aldus Shin Beth.”

World Vision is één van de grootste christelijke charitatieve instellingen ter wereld. De filantropische organisatie beroemt zich op een jaarlijks budget van \$ 2,6 miljard per jaar, dankzij de hulp van beroemde donoren, zoals ex-president Bill Clinton, Scarlett Johansson en Justin Bieber. En we weten lang niet alles. Hoe kunnen we de weg zuiveren van de stenen, die al 2.000 jaar lang de weg tussen Joden en christenen blokkeren?

Trekt, trekt door de poorten, bereidt de weg voor het volk, baant, baant de weg, zuivert hem van stenen, heft een banier omhoog boven de volken. (Jesaja 62:10)

Ik ben dankbaar voor veel uitverkorenen, christelijke vrienden van Israël, die trouw achter Israël staan. Mogen we Zijn roepstem volgen en vredestichters in deze wereld zijn.

Met al mijn gebeden,

Shlomo

•••••
• De voorzitter van de Nederlandse stichting Centrum
• voor Bijbelstudie en Onderzoek te Jerusalem, Ruud
• Koekkoek, spreekt woensdag 16 november 2016 voor een
• cgk 50+ groep.
• Adres: Zuidhovenlaantje 4 in Dordrecht.
•
• Aanvang: 14.30u.
•
• U bent van harte welkom.
•••••

Schip naar Gaza

Is een schip naar Gaza de oplossing?

Een brief van Ewa Johnsson uit Gränna, Zweden

Sommige vrouwen en kinderen in Gaza zaten te genieten van het prachtige strand aan de Middellandse Zee en ik zag een goede toekomst voor de bevolking van Gaza.

Dat was in de herfst van 2005. De bezetting was beëindigd na een parlementair besluit in Israël, met de hoop op vrede en een eind aan de raketbeschietingen vanuit Gaza, waarmee de bevolking in het zuiden van Israël jarenlang had moeten leven. Maar de raketbeschietingen werden juist heviger en de wapenfabrieken in Gaza produceerden meer wapens dan ooit tevoren. De bevolking van zuid Israël was gedwongen dagen en nachten in schuilkelders door te brengen. In de Palestijnse verkiezingen van januari 2006 had Hamas in Gaza Fatah verslagen en daarop volgde een bloedige strijd. Fatah vertrok en de terreur tegen dissidenten in Gaza escaleerde.

Om te voorkomen dat nog meer wapens Gaza binnengebracht zouden worden, stelden Israël en Egypte een blokkade in, waardoor alle goederen naar Gaza door een Israëlische of Egyptische veiligheidscontrole moesten passeren. Een commissie van de VN, aangesteld door de secretaris-generaal, onderzocht de wettelijke aspecten van de blokkade. In het verslag met de naam Palmer Report stond: "Er is een reële dreiging voor Israëls veiligheid door militaire groeperingen in Gaza. De blokkade is daarom een legitieme veiligheidsmaatregel om te voorkomen dat wapens Gaza via de zee binnengaan en het onderhouden van de blokkade is in overeenstemming met de vereisten van internationale wetten."

Het doel van "Schip naar Gaza" is de blokkade te beëindigen en een campagne te starten om de vrouwen van Gaza te steunen. Ik sta achter de steun voor de bevolking van Gaza, waar velen in moeilijke omstandigheden verkeren onder de heerschappij van Hamas. De leiders van Hamas hebben luxe villa's voor zichzelf gebouwd en tunnels naar Israël's grondgebied om Israëlische steden en dorpen te kunnen bereiken voor hun terroristische activiteiten.

Zit de bevolking van Gaza zonder goederen? Elke dag passeren ca. 700 vrachtwagens uit Israël de grens naar Gaza met voedsel, kleding, medicijnen, bouw materiaal voor huizen enz. Israël wordt omringd door machtige landen die het land van de kaart willen vegen. Hamas is zo'n macht. Als de acties "Schip naar Gaza" doorgaan met hun eis om de blokkade op te heffen, dan creëren ze een opening voor bijvoorbeeld Iran om grote wapenvoorraden Gaza binnen te brengen. De Islamitische Staat, die sterk is in de Sinai, kan zich dan

herstellen. Degenen die daar het meest van te lijden krijgen, zijn juist de vrouwen die de actie "Schip naar Gaza" wil ondersteunen.

Als u de mensen in Gaza op een constructieve en humanitaire manier wilt helpen en ondersteunen - wat ik echt wil aanmoedigen - breng dan de vrachten naar de Israëlische havenstad Asdod voor veiligheidscontrole. Daarna kan het zo de grens naar Gaza over, waar het aan de vrouwen overhandigd kan worden.

Als het dezelfde hoeveelheid is als bij het vorige "Schip naar Gaza", dan kun je er een kruiwagen mee vullen, want de "hulpgoederen" bestonden uit 18 voetballen en een pak dat een koelsysteem moest voorstellen.

Redactie Israel Today meldde op 6 oktober:

De Israëlische marine heeft 5 oktober 30 zeemijlen voor de kust van de Gazastrook een schip met 13 pro-Palestijnse activistes aan aangehouden en naar de haven van Ashdod gesleept.

Het onder **Nederlandse vlag** varende schip "Zeitouna" was vanuit de haven van Barcelona vertrokken om de aandacht te vestigen op de blokkade van de Gazastrook. Er waren geen hulpgoederen aan boord. Onder de activistes bevond zich ook de Ierse winnares van de Nobelprijs voor de vrede, Mairead Maguire. De actie werd gesteund door 55 afgevaardigden van het Europese Parlement.

Toen de bemanning van het schip de stopopdracht van de marine gehoorzaamde, namen militairen van de marine de controle over het schip over en sleepten het de haven van Ashdod binnen.

Volgens een verklaring van de IDF heeft de Israëlische marine, conform de overheidsrichtlijnen en na uitputting van alle diplomatieke kanalen, het vaartuig omgeleid om schending van de rechtmatige maritieme blokkade te voorkomen.

'In overeenstemming met het internationaal recht heeft de Israëlische marine, voorafgaand aan de actie, het schip vele malen geadviseerd van koers te veranderen. Na hun weigering heeft de Marine het schip in internationale wateren bezocht en doorzocht om hun beoogde schending van de rechtmatige maritieme blokkade van de Gazastrook te voorkomen. Het bezoek en onderzoek van het vaartuig verliep rustig.'

Een gevangenis-ervaring

En de Here beschikte een grote vis om Jona in te slokken; en Jona was in het ingewand van de vis drie dagen en drie nachten. (Jona 1:17)

God heeft zeker verbazingwekkende wegen om onze aandacht te vragen. Als Hij ons iets vraagt te doen en wij willen niet, zal Hij alles doen wat nodig is om onze aandacht te trekken en ons naar een plek te brengen waar we wel willen doen wat Hij vraagt.

Ja, we kunnen bij God zijn Zijn wil weglopen, maar we kunnen ons nooit verstoppen! Als u mij niet gelooft, lees dan het boek Jona. God riep hem voor een bijzondere taak, maar hij ging er vandoor en kwam in de gevangenis terecht. De gevangenis? Jazeker, Jona kwam in de gevangenis! Het zal niet de gevangenis zijn waar u aan denkt, gebouwd van steen en specie met stalen tralies, maar het was een soort gevangenis van vlees en bloed, met tralies van ivoor. Daar zat hij drie dagen en drie nachten in een isoleercel, een heel onplezierige plaats, stinkend, koud en slijmerig. Het was zeker geen Hilton. Maar we kunnen dit verwachten als we bij God vandaan lopen.

Jona eindigde in de gevangenis omdat hij God ongehoorzaam was. Hij vond dat hij niet naar Ninevé hoefde gaan, dus vluchtte hij naar Tarsis. Misschien dacht hij wel dat hij enige tijd aan Gods plan en Gods blok kon ontsnappen. Hij scheen te denken dat hij God alleen kon dienen als het hem uitkwam en dat hij de rest van de tijd vrij was om te doen waar hij zelf zin in had. Maar laten we niet te hard oordelen over Jona, denken wij niet van tijd tot tijd net zo? We dienen God als het ons uitkomt en verder doen we wat we zelf willen.

De vlucht van Jona leverde hem alleen teleurstellingen op. Jona vond wel een schip waarmee hij weg kon varen, maar zodra ze op volle zee waren kwamen de problemen, grote problemen! En het gevolg? Niets liep zoals Jona zich had voorgesteld. Hij moest voor de reis betalen, de kapitein en de bemanning kwamen er achter wie hij was en hij eindigde op een plaats die hij zich nooit had voorgesteld, de stinkende buik van een grote vis. Jona's vlucht was een ramp. Een storm, Jona aangewezen door het lot, zijn bekentenis, overboord gezet en eindigend in de buik van de grote vis.

Hier een paar kanttekeningen voor sceptici: In 1891 viel een man van een walvisvaarder voor de kust van

de Falklandeilanden overboord. Hij heette James Bartley. Hij werd verzwolgen door een grote walvis. Anderhalve dag later ving de bemanning van de boot een grote walvis, die ze opensneden. Ze zagen beweging in de maag van de walvis, sneden deze open en u raadt het al: daar was James Bartley! Zijn huis was wit gebleekt, zijn haar was weggevreten door de maagsappen. Hij was buiten bewustzijn, maar hij leefde. Hij overleefde het en was in staat over zijn ervaring te praten. Dus het is mogelijk dat Jona door een walvis werd opgeslokt!

Terug bij ons verhaal... het een na het ander liep verkeerd voor Jona, hij was hulpeloos. Schrik niet, deze geschiedenis heeft een happy end. Jona bidt tot God. Hij vlucht niet meer en God antwoordt hem.

En de Here sprak tot de vis en deze spuwde Jona uit op het droge. (Jona 2:10)

Jona komt naar buiten als een veranderd mens. Hij loopt niet van God weg, hij gaat met God en brengt Gods boodschap in Ninevé en de Ninevieten tonen berouw. Jona was al bang dat de Ninevieten zich zouden bekeren en dat als gevolg daarvan de vernietiging niet door zou gaan, waardoor hij voor een valse profeet uitgemaakt zou worden. Echter, God scheidt geen behagen in de dood van zondaren, maar in hun bekering.

Eind goed, al goed! En dit allemaal dankzij de gevangeniservaring. Jona betaalde een hoge prijs voor zijn opstand, maar toen God zijn aandacht trok, had Jona spijt en de Heer vergaf hem en herstelde hem. Er zijn tijden dat wij ook falen, maar er komt nooit een tijd dat Hij een berouwvol kind weigert te vergeven en te herstellen. God zoekt altijd naar hen die Hij kan reinigen en gebruiken. Als u bij God bent weggelopen, sta dan stil, keer u om en wijd u aan Zijn plan voor uw leven. En als u al in de gevangenis zit, onthoud dan dat God u nog steeds liefheeft en dat Hij u niet in de steek laat. Vertel Hem dat u wilt terugkeren, dan kunt u met God verder gaan.

Dan zult u zeker Zijn zegen zien...

Dan zult u zeker een ander mens worden...

Dan kunt u verder gaan in de volheid des levens...

Shalom en zegen,

Patti Mariano

Het Westen en ISIS

Iedereen die de begrafenis van de Franse priester, die letterlijk geslacht werd tijdens het uitvoeren van de Katholieke mis in zijn kerk in een klein stadje in Normandië, was bewogen. Ik was diep ontroerd, misschien wel door het feit dat wij allebei in hetzelfde jaar - 1932 - zijn geboren en misschien was hij voor mij het symbool voor dienst aan het volk, troost, hulp aan arme gezinnen, het brengen van licht en hoop in hun leven (iets wat ik niet kan). Het vervulde me met afschuw, dat hij afgeslacht werd voor het oog van zijn parochianen, van wie enkelen gewond raakten. Ik vraag me af of dit het nieuwe gezicht van de islamitische terreur is.

Gevolgen voor Europa

Wat zijn hiervan de gevolgen voor Europa en misschien ook de rest van de wereld? Wie zijn de mensen die deze misdaad gepleegd hebben? Namens wie en op basis van welke religie doen ze wat ze gedaan hebben en bovenal, is dit wat Europa en Amerika in de komende jaren gaan meemaken?

Helaas schijnt het antwoord positief te zijn. Een recente studie geeft aan dat er steeds meer jonge Moslims zijn, geboren en getogen in Europese landen als Frankrijk, Duitsland en België, die gerecruteerd worden door ISIS, meestal via Turkije naar Syrië reizen, en daar getraind worden in het doden uit naam van de Islam en de leringen van de Koran. Het is niet hun doel de Islam te verspreiden en heidenen te bekeren, maar terreur en vrees te zaaien in westerse landen en hen te confronteren met deze nieuwe dreiging die hun manier van leven beïnvloedt.

Terreur verdoezelen

Het is niet nodig om alle recente aanvallen te beschrijven, het is voldoende als we de aanvallen in Orlando, San Bernardino, Nice, Parijs, Brussel, München en andere plaatsen noemen, om de omvang van deze nieuwe oorlog tegen de westerse beschaving vast te stellen. Er zijn pogingen gedaan om de dreiging te verkleinen, zelfs door de werkelijke naam - Islamitische terreur - te vermijden en in plaats daarvan de oorzaak te zoeken bij de frustratie bij sommige jonge en vervreemde Moslim-immigranten in het westen, die niet vreedig in hun nieuwe omgeving kunnen integreren.

Sommigen verklaren deze nieuwe dreiging als een uiting van de strijd tegen de democratie, vrijheid, mensenrechten, vrouwenrechten en het recht om zelf je leven en je geslacht te bepalen. Dit alles lijkt in volkomen tegenstrijd met de jihadistische vorm van de Islam.

We zijn getuigen van een groeiende oorlog tussen het seculiere, democratische, relatief rijke westen, dat onderdeel is van de nieuwe wereldwijde economie en

de sterk orthodoxe Jihadistische Islamitische naties onder leiding van ISIS en stilletjes ondersteund worden door sommige Arabische staten, in de hoop dat die gespaard worden voor de dreiging.

Terreur en angst zaaien

Ongetwijfeld zijn velen die deze aanvallen uitvoeren gemotiveerd door Imams, die niet alleen de fundamentele waarden van de pure Islam leren - die overigens veel goede elementen bevatten - maar bovenal hoe ze hele bevolkingsgroepen kunnen terroriseren, hoe ze angst kunnen zaaien onder de burgerbevolking, hoe ze kunnen betwijfelen of het bestaande sociaal-economisch-politiek-geestelijk systeem wel het juiste is. Zelfs semi-totalitaire regimes, zoals de Russische federatie, konden niet aan de wraak van Jihadistische terreur ontkomen.

Vroege terreur

Wij in Israël zijn niet onbekend met Islamitische terreur. Wij hebben in de afgelopen eeuw de Islamitische terreur bestreden, soms met opvallend succes. Toen de Joden hun oude thuisland gingen herbouwen, werden ze verwelkomd met terreur, gebaseerd op religieuze en nationale geloofsovertuiging. Het doel was het uithollen van de essentie van de herleefde Joodse nationale onderneming in Israël en het zaaien van twijfel over de haalbaarheid en de toekomst van de terugkeer, om te verzekeren dat Israël's en Palestijnen nooit en te nimmer naast elkaar zouden bestaan.

Dhimmi's

Sommigen waren bereid te overwegen of Arabieren en Joden naast elkaar konden leven onder voorwaarde dat deze samenleving gebaseerd zou zijn op "Dhimmi's" - d.w.z. dat de Joden (en andere religieuze, nationale en etnische minderheden) hun status als "getolereerde" en beschermde inwoners in een overwegende Moslimwereld zouden accepteren. (zie blz. 6)

Aantasting fundamentele waarden

Steeds meer mensen in het westen realiseren zich dat niet alleen de openbare veiligheid op het spel staat, maar de fundamentele waarden van hun politieke, sociale, economische en gemeenschappelijke bestaan. Als men zich eenmaal bewust is van de omvang, en zwaarte van deze nieuwe dreiging, dan kunnen oplossingen voor het bestrijden van deze nieuwe vijand en zijn verderfelijke ideologie gemakkelijker gevonden worden.

Het is waar dat sommige methoden om deze nieuwe terreur te bestrijden ondemocratisch genoemd kunnen worden, beperkend voor burgerrechten en het dagelijks leven zoals we dat in het westen kennen. Het alternatief is echter veel erger. De Verenigde

Staten ervaren deze situatie al vanaf 11 september 2001. Zij moesten zich afvragen welke prijs ze bereid waren te betalen om hun manier van leven te behouden. Het antwoord kwam in verschillende wetten en verordeningen die bedoeld waren om terreur te bestrijden.

Eén antwoord is betere coördinatie door het delen van informatie, samenwerking bij preventie, ontmoeden en afslaan van aanvallen.

Discriminerend aanhoudingsbeleid

Israël is vaak beschuldigd van discriminerend aanhoudingsbeleid op vliegvelden, een beschuldiging die niet ontkend kan worden. Het is geen geheim dat Ben-Gurion International Airport bij Tel Aviv een van de veiligste luchthavens ter wereld is. Vertegenwoordigers uit de hele wereld komen naar Israël om te leren hoe ze terreur in het luchtruim kunnen bestrijden. Israëls ervaring is dat men terreur het hoofd kan bieden, vaak met succes, vooropgesteld dat het slimme hoofden zijn, met uitgebreide kennis, die de drijfveren van deze terreur begrijpen, en die bovenal vastbesloten zijn om onze manier van leven te verdedigen en te versterken.

De moraal van deze situatie is dat terwijl we ons voorbereiden op het ergste, we ons ook kunnen voor-

bereiden op de strijd hiertegen en er staan vele middelen tot onze beschikking. Daaronder verstaan we het beëindigen van ophitsing, vaak afkomstig van de wekelijkse preken in de Moskeeën, via de staatsradio en -TV en de kranten. De geldstromen die bedoeld zijn om de terreur te bekostigen, kunnen opgespoord en drooggelegd worden.

De strijd om de Islamitische Staat in Syrië en Irak uit te roeien mag nooit verslappen. We moeten ons realiseren dat - als ISIS ooit zijn basis in het Midden-Oosten verliest - ze in staat zijn hun greep overzee uit te breiden. Er zullen altijd geestdriftige jonge mannen en vrouwen zijn, die bereid zijn hun leven op te offeren in de naam van de Jihad. We horen veel over geslaagde terreurdaden, maar we horen heel weinig over preventie, vroege ontdekkingen, arrestaties en ondervraging van potentiële terroristen.

Er is geen reden waarom de westelijke wereld niet kan leren omgaan met deze dreiging, deze te bestrijden of zelfs te verslaan. Daar is leiderschap voor nodig, een vooruitziende blik, visie, opleiding en bovenal een onwankelbaar vertrouwen in onze manier van leven.

Meron Medzini – de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem

Dhimmi

Mohammed eiste niet dat de Joden en Christenen die hij verslagen had zich zouden bekeren, maar zij moesten de capitulatie ondertekenen. Daarin stonden voorwaarden waar zij zich aan moesten houden om in leven te blijven. Hiermee werden de verslagen zwaar gediscrimineerd in hun eigen land. Mohammed behield zich het recht voor om het verdrag elk gewenst moment op te zeggen.

De Dhimmi's moesten drie extra belastingen betalen en het betaalbewijs altijd bij zich dragen. Ze stonden in rang onder de Moslims, dus hoge functies waren uitgesloten. Ze mochten niet met een Islamitische vrouw trouwen, maar een Moslim mocht wel met een Dhimmi-vrouw trouwen. De status van de Dhimmi's was lager dan van Moslims, dus ze mochten niet hoog te paard of op een kameel reizen, hooguit op een ezel. Als een Dhimmi op zijn ezel een Moslim tegenkwam, moest hij afstijgen en nederig wachten tot de Moslim

voorbij was.

De eed van een Dhimmi had geen waarde, hij kon nooit getuigen tegen een Moslim. Als een Moslim een Dhimmi gedood had, kon dit niet bestraft worden, andersom natuurlijk wel. Er mochten geen nieuwe kerken of synagoges gebouwd of herbouwd worden. Er mochten geen kerkklokken geluid worden. Het gezang mocht niet voor Moslims hoorbaar zijn. Elke vorm van evangelisatie onder Moslims was verboden.

Het huis van een Dhimmi mocht niet hoger zijn dan van een Moslim in dezelfde straat. Dhimmi's moesten herkenbaar zijn aan hun kleding. Ze mochten geen wapens dragen. Dhimmi's mochten wijn drinken en verkopen, evenals varkensvlees. Ze konden niet in militaire dienst, want ze mochten geen wapens dragen.

Langzaamaan werden Christenen in hun eigen land een minderheid, om aan de vernederingen te ontkomen.

AMI - Jerusalem Center for Biblical Studies and Research
st. Centrum voor Bijbelstudie en Onderzoek
Postbus 386 **3860 AJ Nijkerk**
www.bijbelcentrum.org **033-2459528**
info@bijbelcentrum.org